

stærke Tvivl, men at det skulde glæde ham, hvis det vilde vise sig, at disse Tal tilnærmelsesvis holdt Stik. Nu har baade den højtærede Minister og vi andre oplevet denne store Glæde, for saaledes forholder det sig i Virkeligheden med alle, der har kæmpet for denne Sag, og som ønsker, at den snarest muligt skulde føres ud i Livet. Den højtærede Minister agter saa at tage Konsekvenserne af det oplevede — og det glæder mig, det takker jeg ham for — ved at fremsætte et Lovforslag af den betegnede Art, og jeg betvivler ikke, at naar et saadant Lovforslag til sin Tid kommer frem her i Tinget, vil det faa en let Gang gennem Tingene, idet alle Partiers Ordførere udtalte deres Vilighed til at fremme denne Sags Ordning, hvis det kunde ske for tilnærmelsesvis de Summer, som da blev nævnt.

Men naar jeg har ønsket at gøre nogle Bemærkninger om dette Spørgsmaal, er det, fordi dets Løsning efter min Mening haster, og jeg er derfor ogsaa glad ved, at Tidsfristen for Udførelsen er sat saa kort som muligt, der kan jo ikke bygges hurtigere, end der kan. Naar jeg mener, at det haster, vil jeg tilstaa, at det er, fordi den Tid, vi lever i, omstyrter saa mange Begreber. Den har ogsaa skabt en Udvikling paa Fiskeriets Omraade, som man aldrig havde tænkt sig; den har skabt en Udvikling, som Fiskeriet ellers efter min Mening skulde være maaske mindst 10 Aar, for ikke at sige en hel Menneskealder, om at naa. Den Udvidelse, vor Fiskeriflaade har faaet, gør, at en Ordning af Fiskerihavnesagen er langt mere paa-trængende nødvendig, end den var, den Gang vi forhandlede om denne Sag sidst. Endvidere har vor Fiskeriflaade nydt den Ære — hvis det kan kaldes en Ære —, at Kapitalen ogsaa er begyndt at spekulere i den. Enkelte har nærret den Bekymring, i alt Fald har jeg hørt det udtale, om det nu ogsaa var en heldig Retning at komme ind paa for vore Fiskere at gaa fra at være selvstændige over til at være Løn-arbejdere i Kapitalens Tjeneste. Jeg har trøstet de Mænd, der var bekymrede i saa Henseende, med, at de behøvede ikke at være bange, vore Fiskere blev ikke Løn-arbejdere, det er der ingen Fare for, dertil har de levet for længe selvstændigt. Nej, de kunde ikke faa Lov at beholde deres Kuttere i Ro, og da disse Kuttere efter det Fiskeri, som har udviklet sig de sidste Aars Tid, ikke er særlig tidssvarende, har de forbarmet sig over de Mennesker, som saa gerne vilde have dem, og solgt Kut-

terne til dem, hvorefter de naturligvis hurtigst muligt har bestilt nye, tidssvarende Fiskekuttere. Alle vore Skibsværfter er, saa vidt jeg ved, engagerede de to første Aar med Arbejde, alt, hvad der kan bygges, bliver bygget, og det vil derfor have sin store Betydning, at der skaffes Plads, thi der baade er og vil blive alt for lidt Plads. Man kan jo sige: Men hvorledes gaar det saa med de gamle Kuttere? Det ved jeg ikke, jeg har i alt Fald ingen Forpligtelse til at sørge for dem og bekymrer mig heller ikke om dem, men der vil i alt Fald blive Plads til en hel Del. Der vil øjeblikkelig, saa snart vore unge Fiskere kan tage fat, være Plads til de nye Kuttere, og det kan ingen Skade være til, at mange af vore Indvandsfiskere paa den Maade hurtigere, end det maaske ellers vilde ske, kommer til at drive Vesterhavs fiskeri. Flaaden vil udvikle sig med en rivende Hurtighed, men netop derfor haster Ordningen af Havnesagen. Jeg haaber ikke alene, at den højtærede Minister vil fremsætte et Lovforslag hurtigst muligt, men ogsaa, at den høje Rigsdag vil give det en saa god og saa hurtig Behandling, som det er gør ligt.

Jeg sagde før, at vort Fiskeri har faaet en meget hurtigere Udvikling, end det under andre Omstændigheder vilde have faaet, fordi Forholdene tvinger Fiskerne ind paa nye Fangstmaader. Saa snart de høje Fiskepriser bevirkede, at alle de Kuttere, som tidligere har drevet Snurrevaadsfiskeri efter Rødspætter, kastede sig over Vesterhavs fiskeriet, kom Agns-pørgsmaalet og voldte Vanskeligheder, men det løstes ved, at man slog ind paa at fiske Torsk og Kuller med Snurrevaad, og denne Udvikling har haft til Følge, at Kutterfiskeriet er blevet meget mere lønnende end før, og at Agns-pørgsmaalet ikke lægger Hindringer i Vejen. En Kutter kan gaa ud og fiske saa længe, indtil den faar Last, gaa ind med denne og straks igen gaa ud, saa hurtigt den kan, uden at bryde sig om Agn eller Kroge. Det er en af de nye Metoder, som sikkert vil blive udnyttet endnu mere i Fremtiden. Jeg erindrer, at jeg, da jeg første Gang talte her i Salen, udtalte om Fiskeriet, at jeg kunde tænke mig, at medens vi den Gang havde 16—17 Mill. Kr. af Fiskeriet om Aaret, kunde vi naa op til at have maaske 50 Mill. Kr., men jeg var ikke saa forudseende paa det Omraade, at jeg kunde ane, at vi saa hurtigt skulde naa det Tal, vi er naaet til for det sidste Aar: 25—30 Mill. Kr. Det skulde ikke undre